

① & begin van desen brief is f. 3. v. 10.

Epistola XXXIII.

2. NN. IOHANNES COCCEJUS.

C. B. D.

De Iudeorum receptione.

agitaturum convenit ante omnia considerare, ^{sentim quid sitis.} ^{De eorum, qui} ^{nati sunt Iuda}

1. Quibus Iudaei olim sub V. T. potuerunt cohabitare. ^{Israele, & som} ^{fo legi moysi tam}
2. Annon ex diversitate Ecclesie N. T. nascatur & in ^{et profetis plebi profiteretur,} ^{cerimoniasq; legis} ^{observans, & toleranti-} ^{one, cohabitatione,} ^{conversazione et} ^{communi.}
3. An utilis sit Iudaeis & Christianis, eos sibi ^{Christi v.} ^{no agnoscent,} ^{one, cohabitatione,} ^{conversazione et} ^{communi.}

Prima questio his assertivibus absolvitur.

1. Iudaei etiam stante, ^{temple in mediis dolatibus poterat} ^{ad terram} ^{in ex templo} ^{usque} ^{non. i. v. 10.} ^{co illo. v. 10.} ^{ad. 23. 33. ab} ^{in modo.} ^{die Expiati} ^{us ab opere} ^{carint: sangui-} ^{o comidendi} ^{in si no co} ^{inativus.} ^{d. 16. 17. Exod.} ^{o. ad q. prop.} ^{in Mechilta} ^{par. 7.}

Clarissime Dilectissime vir amice ac Domine honorande.

Videbitur jamdudum amicitia nostra requirere familiam, qui non tantum in pristinis vigore eandem conservaret, sed novas quoque vires ac setas addideret. Itaque ut necessarius videbatur in hac tanta temporis longum distantia tot intercurrentibus horis, tumultuantibus procellis, ita taliter ex lege literaria, a ne primo proficisci debuit. Sed de fuit hactenus materia qua occupatus oculus tuus rememoratur, ut ut ceterum facit occasio est obij. utendi. Nunc vero cum ex lite ris fratris cognoscam, Bremam a suo Coccejo repulsam tulisse salutem quidem accipere, sed quod argumentum de caput epistola constitutam non tu invenio. Congratulor anno condidit. Condidit vi qui ad gra dum emendationem a Deo exordii est. Sicutum. Congratulari hi qui patria excelsit. Scythiam. Congratulor tamen et vel civita patriae Bonum factum. praefigo, catenarum solennia Feliciter. Quod felix faustumq; tui omnis causa acclamo. Et quantum patriae. An illa, quae primum haesisti acrom, suspexisti culum, perreptasti terram? In cuius oculis prima pueritiae adolescentiae, radimenta deposuisti. An vero illa, quae meliora tui partem altioris studii inuit, mores formavit, publicis bono nutritivis, et nunc ad bonos viros erexit? In quam autem ad capiendum ingenij cultum, tangit ad mercatorem bonarum literarum ultro offensus es, et quae nunc per quasi iure huiusmodi publicis bonis a te reposita. Mihi semper patria est abicere, tui est. Boni est ubi-cumq; tunc nunc ta lionem plurimum formis huiusmodi. Illa v. patriae nunc indigna, michi. Ja et quae offa nobisq; sui tegat, quae virtutem in columnam odit. Quasitura dubio procul ubi ex oculis sublata fuerit. Qui aliorum peritia se iactant ex stellarum migrationibus, ventos tempestatesq; praesagiri solent. Ego quomodo nulla re minus quam noticia tui, alta speculationis gloriam habeam, illud tu patriae boni, absit omen dissi. Praesagire ausim, non exigas eam maxime tempestates, ubi tam illi. Atro tydy, quod splendet velut inter stellas Luna minoris migrare videtur. Mirabar sane multas metamorphoses post meam discessionem occitas, aliorum abdications, aliorum remotiones, vocations locum, istorum repulsas, sed omnem maxime mirabar in re dimissionem meae Cocceji. Patere me uti hoc verbi, qui pro tua humanitate, lege quasi Platonica, amicitiam dudum cum fratre cultum, mihi voluisti esse communem et me facisti tuam. Et quem non insignia tua dona quae longa manu in te congesti datus est boni, in tui amorem attrahant, praesertim tanta com pietate et comitati connexa. Meis visis quid me degeat boni.

Rematis

sentim quid sitis.

De eorum, qui

nati sunt Iuda

Israele, & som

fo legi moysi tam

et profetis plebi profiteretur,

cerimoniasq; legis

observans, & toleranti-

one, cohabitatione,

conversazione et

communi.

ad terram

in ex templo

usque

non. i. v. 10.

co illo. v. 10.

ad. 23. 33. ab

in modo.

die Expiati

us ab opere

carint: sangui-

o comidendi

in si no co

inativus.

d. 16. 17. Exod.

o. ad q. prop.

in Mechilta

par. 7.

tra

in ter

confic

a ex teris

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in ter

in cessu

agueru

ffo ius

deu

iud

avudu

sup. et

in is

trib

20.

rat

lu

au

aro

vel

no. 1)

li:

lib

2)

laur

ria:

ff:

Dr.

riu

fa:

est

Dr

ipit

id

2.

2)

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

lit

Videtur in subesse huius migrationi tua ratio aliqua. Quia quae
ea duo pectora ex diversis coacta plagis in centro quasi gdu
Cum n. natalis solus sua et probabile est dulcedine semper di
illud dimidia anima sua ad se attraheret quod ob noxum ad
trium fieri non poterat nisi altera simul traheret pars eadem
volunta sua patens dulcedine. Constat factum est ut si non
ipso centro inter uterque patens amica par gstitit ea pars pr
valuerit quae in amica patens prior esse consuevit. Sed mo
on charitatis angustia ut finiam. Proinde repetit votum meum
ut Deus hoc opt. max. hanc migrationem tibi vult esse fel
ac fructuam. promovenda gloria sua ac bono publico saluta
Ne forsitan Cantuam retineat cui operam auxiliarem n. Mac
hanc hymnem iam condixi. Salvet meo nunc venerand
Pastor honorandus meo praceptor. Salvet officio honestis
sua et ut spero liberi. Comendo nos itaque meum fortiss
meo ardore est. vrs. pro city & conspectu. favori & ingrat
tibi mea impetum, talibus legem expecto sua grata annu
Dadam Cedam $\frac{17}{27}$ Nov. 1636.

T. cl. in officio & studio addidit
Ernestus Andrex

M. m. v.
Z. pagini

Christianus Doctissimus
vrs. Dominus Johannes
Accepit in illud
Academiae Franciae
vna lingua senilis
proposita deo usque
Domino & amice bono
vando

Franciscus